

SOKYNĀ• JE MI DCERA - IV.

ĀĀEtrtek, 12 ĀĀerven 2008

Kudlanky a Kudlánci, chtĀĀla bych vĀm všem ještĀĀ jednu podĀĀkovat. NeumĀte si asi ani pĀĀedstavit, jakou oporou jste pro mĀĀ byli, vy, pro mĀĀ ūplnĀĀ neznĀmĀ lidĀ. Mohla jsem si pĀĀeĀĀist vaše nĀzory a rady, mĀĀla jsem na ĀĀim pĀĀemĀšlet, co si vybrat. A najednou jsem vĀĀdĀĀla, ĀĀe nĀĀkde, kdesi, mĀm plno dobrĀch kamarĀdek a kamarĀ

A teĀĀ bych vĀm ještĀĀ chtĀĀla napsat, co a jak jsem tedy udĀĀlala. Zabalila jsem kufry dceĀĀmi. Ano, jĀ. ProtoĀĀe „pĀĀitel" (ani se mi to slovo ve spojení s nĀm uĀĀ nechce psĀt!) si pro vĀĀci pĀĀijde v pondĀĀlĀ, do tĀ doby bude prĀy u kamarĀda, a pak uĀĀ konec. V to pondĀĀlĀ prĀy uĀĀ si jen pĀĀeveze vĀĀci. PochopitelnĀĀ, ĀĀe takovĀ ty vĀĀci, co jsou doma „navrchu", jsem mu sbalila hned, prostĀĀ jsem to nechtĀĀla ani vidĀĀt - vĀĀci z koupelny, na spanĀ, jeho drobnosti, co tu mĀĀl. OstatnĀ aĀĀ si spakuje sĀm. Mj. klĀĀe mĀm od nĀĀj uĀĀ zpĀtky. JeštĀĀ bych chtĀĀla napsat, ĀĀe nĀĀjak hĀĀĀ snĀšĀm tu zradu od dcery, neĀĀ od nĀĀj. NĀĀjak mĀme asi v sobĀĀ zafixovĀno, ĀĀe „zrĀdce" je spĀš partner, neĀĀ vaše vlastnĀ dĀĀĀ. K dceĀĀmi: zavolala jsem milĀmu ex, jejĀmu otci a zeptala se, co je pravdy na tom, ĀĀ si ji vzal k sobĀĀ. Trochu se vytĀĀel, ale v podstatĀĀ to potvrdil. Tak jsem mu ĀĀekla, ĀĀe po tomhle, co mi udĀĀlala, bude lepšĀ, kdyĀĀ budeme nĀĀjakou dobu bydlet od sebe a ĀĀe tedy budu rĀda, kdyĀĀ si ji vezme na nĀĀjakou dobu k sobĀĀ. S tĀm souhlasil (asi nevĀ, co to bude obnĀšet), prĀy bude bydlet s jeho matkou (majĀ RD). Dcera byla celĀ odpoledne pryĀĀ, mezitĀm jsem jĀ všechno spakovala (kde se ve mnĀĀ vzala ta energie, to nevĀm) a kdyĀĀ pĀĀišla, tak uĀĀ jsme na ni ĀĀekali. Ex se zachoval kupodivu velmi dobĀĀe, opravdu pro ni pĀĀijel a taky ji ještĀĀ veĀĀer odvezl. Teprve kdyĀĀ odjeli, tak jsem se docela sesypala. To všechno bylo doposud najednou tak rychlĀ - ten dopis, vzkaz, pĀĀiznĀnĀ, ta moje hurĀ akce. JeštĀĀ jedno, to s tĀm dopisem. Ona to prĀy nechala otevĀĀenĀ nĀhodou a uvĀĀdomila si to, aĀĀ kdyĀĀ uĀĀ nebyla doma. Pak prĀy mu poslala sms, jestli by se nepodĀval k poĀĀitĀĀi, ĀĀe jestli by to nezavĀĀmel. A on ĀĀe jĀ to vidĀm. Tak prĀy se rozhodl, ĀĀe mi to všechno ĀĀekne. Nechce se mi na to vĀĀbec myslet: jestli oni dva spĀ budou, co a jak bude dĀl. ĀĀĀkal, jak toho lituje, ale nechtĀĀla jsem o tom s nĀm vĀĀbec mluvit, je mi najednou ūplnĀĀ odpornĀ. TeĀĀ jen myslĀm na to, co ta holka hloupĀ tam bude dĀĀlat, byla zvyklĀ na tolik vĀĀcĀ, co tam urĀĀitĀĀ mĀt nebude! Kdyby byla malĀ, tak bych ji seĀĀezala, ale kdyĀĀ si vzpomenu, jak tak proti mnĀĀ stĀla a „hĀjila svou lĀsku!!!!". Na jednu stranu jsem rĀda, ĀĀe bude vĀkend, na druhou se strašnĀĀ bojĀm toho prĀzdnĀho bytu. JĀ nemĀĀĀu jĀt ani k našim, vĀĀbec nevĀm, jak to vysvĀtlĀm, ĀĀe jsem najednou sama. NemĀĀĀu si pozvat ĀĀĀdnou kamarĀdku, snaĀĀ všem vyhĀbat, jak jsem ubreĀenĀ, tak ĀĀĀkĀm, ĀĀe mĀm alergii. Asi pĀšu zmatenĀĀ, ale jen jsem vĀm ještĀĀ byla dluĀĀnĀ, to podĀĀkovĀnĀ. AĀĀ vĀs nic podobnĀho nikoho nepotkĀ, ještĀĀ jednou dĀĀkuju, KrystĀna